

[Krag.]

Minister til den meget uklare § 6 i Lovforslaget stillede Ændringsforslag er lidet fyldestgørende. Vi ønsker at fastslaa, at en Ministers Ansvar for en underordnetes Handlinger ikke blot indtræder ved Gennemførelsen af Beslutninger, for hvilke Ministeren altsaa er ansvarlig, men ogsaa hvis den underordnede undlader at udføre saadanne Beslutninger, medmindre Ministerens direkte Ordre er tilsidesat, i hvilket Tilfælde han naturligvis bør være ansvarsfri, hvad han ogsaa bør være, hvis han ikke har været vidende om, at den underordnede vilde handle saaledes. Men i alle andre Tilfælde bør Ministeren være ansvarlig for saadanne Undladelser. Det kan dog tænkes, at der, inden en Beslutning bringes til Udførelse, indtræder saadanne ændrede Forhold, som gør det overflødigt at bringe Beslutningen til Udførelse, eller som tager Grunden bort under den paagældende Beslutning, og i saa Tilfælde bør naturligvis den vedkommende Minister være ansvarsfri for Undladelsen.

Dernæst vil jeg gerne sige med Hensyn til vort Ændringsforslag Nr. 14 til § 10, at vi har ikke med den Form, vi har givet dette Ændringsforslag, tilsigtet nogen Realitetsændring, men kun ønsket at gøre Bestemmelsen klarere, end den er i den højtærede Ministers Affattelse, idet vi mener, at det er egnet til at skabe Uklarhed, naar man stadig i Teksten fastholder Udtrykket, at Forældelsesfristen er 2 Aar. Thi Forældelsesfristen kan jo blive meget væsentligt længere, den kan blive 4 Aar, maaske henad fem; og det er da egnet til at skabe Misforstaaelse, naar man udtrykkeligt siger, at Forældelsesfristen er 2 Aar. Vi mener, at den Form, vi har givet denne Bestemmelse ved Ændringsforslaget Nr. 14, er væsentlig klarere og ikke kan give Anledning til den Misforstaaelse; som det af den højtærede Minister stillede Ændringsforslag kan foranledige; men som det er sagt i de Bemærkninger, Mindretallet har gjort i Betænkningen, er der ikke ved Ændringsforslag Nr. 14 tilsigtet nogen Realitetsændring, blot en Klargørelse.

Under Lovforslagets første Behandling tillod jeg mig at gøre nogle Bemærkninger til Lovforslagets § 9, hvor jeg kunde ønske at faa fastslaaet, at en Ministers Ansvar i Henhold til § 9, hvor Talen er om aabenbart Myndighedsmisbrug, ogsaa ganske særlig omfatter en Ministers Administration af Love, som jo skal være ubetinget upartisk og ikke politisk præget,

og det samme gælder hans Udnævnelse af Tjenestemænd, Udstedelse af Bevillinger o. lign., og vi har i Udvalget givet Udtryk for dette vort Ønske. Imidlertid blev der fra Flertallets Side — jeg forstod: egentlig ogsaa med Tilslutning fra den højtærede Minister — sagt, at medens man ikke gerne vilde have en saadan Bestemmelse til at staa i selve Loven, havde man ikke noget imod, at det Ønske, vi her havde fremført, blev imødekommet gennem en Udtalelse i Betænkningen.

Nu er Forholdet jo dette i Flertallets Betænkning, at man udtrykkeligt med Hensyn til § 9 siger, at denne Paragraf selvfølgelig omfatter saadanne Tilfælde, hvor den vedkommende Minister har handlet med Tilsidesættelse af saglige Hensyn, at Udtrykket „aabenbart Misbrug“ omfatter denne Tilsidesættelse. Jeg vilde alligevel sætte Pris paa, om vi her ved anden Behandling kunde faa Tilslutning fra den højtærede Minister til den Opfattelse, som er vor, at Udtrykket „Tilsidesættelse af saglige Hensyn“ ogsaa omfatter de Hensyn, jeg her har nævnt: Administration af Love, som skal være upartisk og ikke maa være politisk præget, ligesom ogsaa, at saglige Hensyn skal være bestemmende ved Udnævnelse af Tjenestemænd, ved Udstedelse af Bevillinger o. lign.

Jeg personlig hører til dem — det maa jeg tilstaa —, der ikke lægger saa overordentlig Vægt paa en Ministeransvarlighedslov, idet jeg er af den Opfattelse, at de almindelige Straffebestemmelser og de almindelige Domstole maatte kunne varetage alt fornødent. Men nu er det saa, at dette er krævet fra forskellig Side i Tilknytning til Grundlovsforhandlingerne i det sidste Aars Tid, det er ogsaa en gammel Løfteparagraf fra 1849, og vi vil derfor selvfølgelig ogsaa fra vor Side medvirke til et saadant Lovforslags Gennemførelse.

Til Trods for at jeg mener, at de Ændringsforslag, vi har stillet, og som jeg her har redegjort for, i væsentlig Grad vil bidrage til at skabe Klarhed over det Ansvar, som kommer til at paahvile en Minister, og over de Tilfælde, i hvilke han bør være ansvarsfri, ligesom ogsaa Forældelsesparagraffen væsentlig vil vinde i Klarhed ved vor Affattelse, tør jeg jo ikke med Sikkerhed paaregne, at disse Ændringsforslag vil blive vedtaget, og jeg skal da sige, at skulde de blive forkastet, er det vor Opfattelse, at Lovforslaget dog gennem de Ændringsforslag, som nu foreligger fra Ministerens og Flertallets Side, vil vinde